

FRÝDEK ≈ MÍSTEK

| KAPITOLA |
| KNIHKUPECTVÍ |

www.komo.cz

Lašský dostavník

Ročník.....12
Rok.....2022

3
Podzim

**Jedinečné komentované prohlídky
ve Frýdku-Místku!**

- 4. 10. Historické perly F≈M**
- 18. 10. Po stopách textilek ve F≈M**
- 29. 10. Záhada Jurášova pokladu**
Tip pro rodiny s dětmi
- 14. 12. Zažij příběh Vánoc**

Chcete to zažít?

Navštivte naše webové stránky nebo se zeptejte na pobočkách
Turistického informačního centra Frýdek-Místek.

Pro větší skupiny je možné si prohlídku objednat.

+420 558 646 888

ticfm.cz

www.beskydskalikerka.cz

Černá cesta 3259, Frýdek-Místek
www.parezovyhaj.cz

Otvírací doba:

pondělí - pátek 15,30 – 22,00 h
sobota 14 – 23 h
neděle 14 – 22 h

RenoFarma Beskyd, a. s.
Palkovice

Obsah

Obrázek na obálce (kostel v Kunčicích p. O.)
nakreslil Boris Zvada.

Úvodník (Z. V. Krulikovský)	3
R. Žvak (Babí léto)	4
Co se stalo, přihodilo (Z. V. Krulikovský)	5
Podzim, Podzimní epizoda (B. Vidura)	10
13. horolezecký výplaz na K1 - pozvánka	11
Podzim, Podzimní den (D. Zápalková)	12
Metylovský trojsešup - pozvánka	13
Na návštěvě u slezských muzikantů (V. Vlk)	15
Na vědomost se dává (P. Gryga)	16
Kolem Tiché vody, Tichá voda (P. Gryga)	17
Paříž Dakar (V. Halat st.)	18
Lašským krajem s písničkou - pozvánka (V. Halat)	19
Fotodokumentace	20, 21
Osobnosti Velkého Laška - František Valošek (A. Krulikovská)	22
Chrám sv. Víta (O. Tlučková)	28
Krmáš na Lašsku - pozvánka	29
Mojim rodným (F. Pítuchová)	30
Cukrování 2022 - pozvánka	31
Houbařská balada (T. Prokešová)	32
Z receptáře lašského krále	33
Nové CD Království lašského - PASAVALA KRAVAREČKA	34
14. laško-valašský výplaz	36
Kalendário - Podzim 2022	37

Úvodník

Vážení čtenáři,

dva dny před meteorologickým podzimem klesla ranní teplota o 7 stupňů. Doufejme, že nás zima ještě brzy nenavštíví. Energetická krize se prohlubuje, stále se hledá řešení. Pro domovy třeba dřevo v lese, válí se ho tam k topení velké množství...

Podzimní kalendário je připraveno, akcí je opět mnoho, snad všechno přece jen dobře dopadne. A také aby počasí přálo. Houby na horách už hojně rostou, i pod horami se jich najde dost.

Oslavili jsme důstojně 35. výročí vzniku Království lašského, k této příležitosti jsme nahráli a vydali nové CD „Pasavala kravarečka“ – lidové písně ze sbírek Leoše Janáčka.

Podzimní vydání je v tradiční podobě – události uplynulého léta, historie regionu, příspěvky v nářečí (básničky i troška humoru), rozhovory s významnými osobnostmi aj.

Dostavník vychází ve stejném nákladu jako minule, nějaká pomoc již přišla. Snad ten zimní zase nějak zvládnem. Je to tak trochu podobné jak s tím otopem.

Děkujeme opět městu Frýdku-Místku, Romanu Krejčímu i všem, kteří nám doposud přispívají.

Na koho se dostavník i tak nedostane – může si ho stáhnout z našich stránek <http://www.lassko.eu>.

Na nich, a také na facebooku, bývá upřesnění našich kulturních i turistických akcí.

Zdeněk Vilém Krulikovský

Lašský dostavník

vychází čtvrtletně - vydává kulturně vlastivědný spolek Království lašské. Každý autor odpovídá za obsah svého příspěvku. Redakční rada si vyhrazuje právo na výběr a krácení zaslaných prací. Posílejte je e-mailem v elektronické podobě, formát MS Word, písmo Times New Roman, velikost písma - 11 bodů, odstavec - tři úhozy zleva, bez mezer mezi odstavci: lasskykral@centrum.cz

Příspěvky do zimního čísla posílejte nejpozději do začátku prosince 2022!

Redakce: Zdeněk Vilém Krulikovský, Mgr. Radana Šatánková, Dajana Zápalková, Boris Zvada.

Technická spolupráce: Bc. Michaela Mikeira Krulikovská

Radek Žvak

Babí léto hledí do oken
a zvěstuje nám, že se podzim blíží,
že pavoučci již sítě sprádají si,
jimiž tvorům stezky lesní kříží.

Že svatá Markéta hodila dávno srp do žita
a svatá Anna vládne chladem z rána,
že v lukách pozdní kvítí odkvétá,
a v sadech stromy opouští chutná mana.

Sluníčko bledne, trpíc na úbytě,
a zkracuje si pout' na nebes dráze,
s temnými mračny svádí litý boj,
neuspěje však vždycky ve své snaze.

Vítr, co fouká často ze strnišť,
roupama někdy neví, jak má douti,
zda k sluníčku má v boj se připojit
a nechat mraky odplynouti.

Zrána, když mlhy husté, šedivé,
se líně nad krajinou snáší,
když rozplynout se řádně nemohou,
deštivý den nám v srdce smutek vnáší.

Že babí léto plné rozmarů je,
to všichni víme, známá je to věc.
Může být krásné, plné poesie,
může být pro nás pravý očištec.

Babí léto je jak vrtošivá žena,
udělá vždycky, co si zamane.
A ženu, byť je, jak chce potrefená,
přesto ji méně rádi nemáme.

(Prosté rýmováčky)

28. září (středa): Horolezecký výplaz na K1 v Krmelíně (viz str. 11)

1. říjny (sobota): Metylovský trojsešup (viz str. 13)

2. října (neděle): Tradiční setkání u rozhledny PANORAMA v Chlebovicích (viz str. 19)

9. října (neděle): 10. vlastivědný výšlap

15. října (sobota): Krmáš v hostinci U Čendy v Hodoňovicích (viz str. 29)

28. října (pátek): Lašsko-valašský výšlap na Radhošť (viz str. 36)

5. listopadu (sobota): Jarmark řemesel v Krmelíně (od 9 hodin)

5. listopadu (sobota): Tradiční pečení U Čendy v Hodoňovicích (od 15 hodin) (viz str. 31)

6. listopadu (neděle): 11. vlastivědný výšlap

9. listopadu (středa): Tajemno a záhady s Arnoštem Vašíčkem – Knihovna Baška (v 17 hodin)

26. listopadu (sobota): Rozsvěcování vánočního stromku v Bašce (od 14 hodin)

27. listopadu (neděle): Ondřejská pout' na Hukvaldech

4. prosince (neděle): MikuLašský výplaz na Prašivou - 12. vlastivědný výšlap

31. prosince (sobota): Silvestrovský výplaz na Lašský Říp

Království lašské z. s.

pořádá

v pátek 28. října 2022 14. lašsko-valašský výplaz na památný RADHOŠŤ

Sraz účastníků je v 10.30 na Pustevnách
Směr Radhošť pospolu vyrazíme v 10.45 hodin
Na vrcholu (cca ve 12.00 h) utvrdíme přátelství,
zapějeme společně „Hej, Slovani“, „Moravo, Moravo“,
„Cyrilometodějský chorál“, „Svatý Václave“,
hymnu česku, slovensku, lašsku a písničku
„Laši, Valaši jedna rodina...“

V 15.00 se sejdem v restauraci LANOVKA
na Pustevnách – kde vám ještě zazpíváme a zahrajeme!

srdečně zve král lašský Zdeň Viluš I. s družinou

Co se stalo, přihodilo

23. června (čtvrtek): Slavnostní valná hromada Království lašského.

Konala se již tradičně v hostinci U Čendy v Hodoňovicích. Sešlo se nás třicet členů, pogratulovali jsme jubilantovi Jiřímu Krulíkovskému, který nedávno oslavil 85. narozeniny. Popřáli jsme také jubilantkám paní Ing. Božence Vlčkové a Marcelce Šprcové, jen paní Mgr. Závídčáková chyběla (ze zdravotních důvodů). Nechyběl však Jan Satina z Hamrovic, který byl opět lídrem dobré zábavy. Zpívalo se, muzicírovalo, debatovalo. Hlavně o tom, kde sehnat peníze na další dostavníky a činnost...

5. července (úterý): Cyrilometodějská pout' na Metylovské hůrce, neboli Čupku.

Počasí nás tentokrát poněkud zaskočilo. Bylo oblačno, skoro zataženo. Před čtrnáctou hodinou to vypadalo nadějně, přišlo „na tu bídu“ celkem dost lidí, avšak hned po úvodu začalo pršet. Zahájili jsme Lašskou hymnou, lid pozdravil lašský král a starosta Metylovic Ing. Halata. Pak se ujal slova pan farář Mgr. Gandera, připomenul význam sv. Cyrila a Metoděje, Zdeň Viluš zazpíval Cyrilometodějský chorál. Se zábavným programem vystoupil soubor Gigula (Odujalne band), déšť však sílil, tak se ti nejvytrvalejší přesunuli do srubu, kde vyhrávali a zpívali Soušedé z Hodoňovic. Byli jsme mokří, ale bylo to fajn.

30. července (sobota): Letní slavnost v Komorní Lhotce.

Komorní Lhotka slavila výročí Letním jarmarkem s opravdu bohatým programem. V 11 hodin vše zahájil lašský král Zdeň Viluš Krulíkovský a soubor GIGULA, který vystoupil v několika blocích – nejprve zazněly (po lašské hymně) písničky ze slezské strany Laška – konkrétně z Frýdecka, pak to byly písničky a humor z moravské strany a z Beskyd, včetně okolí Jablunkova, v premiéře po nich to byly moravské lidové písničky, které před mnoha lety sesbíral Leoš Janáček. Za vynikajícího doprovodu cimbálu, na který hrála Gabriela Tannertová, zpívala Hana Jamrozová a Zdeň Viluš Krulíkovský. V odpoledních hodinách pak ještě zazněly písničky z lašsko-ostravského regionu. V dalším programu zahrála Boršičanka, Boronowianie z Polska, Lucie Bergerová, soubor Gorol z Jablunkova a další muzikanti. Počasí nebylo nejlepší, poprchávalo, ale lidu bylo poměrně hodně, v areálu bylo bohaté občerstvení, nálada byla velmi dobrá.

31. července (neděle): 7. vlastivědný výšlap na Godulu se nekonal. Důvodem bylo velmi nevlídné počasí.

4. srpna uplynulo 10 let od úmrtí pana Štěpána Kotka, vynikajícího muzikanta a pedagoga, čestného člena Království lašského.

6. – 13. srpna: Vandr družiny lašského krále.

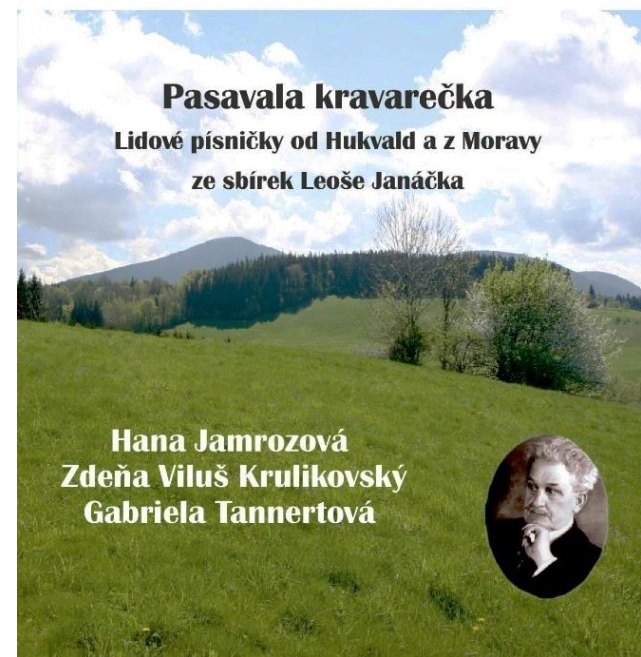
Tentokrát jsme daleko necestovali, jen do Frenštátu p. R. Tam jsme se ubytovali v kempu, společně s kamarády z Čech jsme zdolávali vrcholy této části Beskyd. Někteří zde ještě nebyli vůbec, jiní už je navštívili hodně dávno. Také jsme vandr brali jako osvětovou misi tímto lašským regionem. Počasí nám vsutku přálo, bylo to šest nádherných výšlapů.

7. 8. start v Mořkově, foto A. Glac

7. srpna (neděle): 8. vlastivědný výšlap na Velký Javorník – 1. etapa putování.

Výšlap byl součástí putování královské družiny, který odstartoval již zmíněný vandr. Start byl v Mořkově u železniční stanice, odkud jsme vyšlápli vzhůru na hřeben Veřovických vrchů, přes Krátkou, Dlouhou do sedla pod Malý Javorník. Na Velký Javorník vyšlápli jen ti nejzdatnější, ostatní pokračovali k Frenštátu. V restauraci Na Žabárně v osadě Papratná se obě skupiny opět spojily, dál už se šlo po skupinkách k vlaku.

**Hana Jamrozová
Zdeňka Viluše Krulíkovský
Gabriela Tannertová**

**Zpěv: Hana Jamrozová, Zdeňka Viluše Krulíkovský
Cimbál: Gabriela Tannertová**

**Hudební úprava: Gabriela Tannertová
Hudební režie a zvuk: Milan Skala (MS Recording)
Foto: Vladimír Baron, Luděk Krulíkovský, Milan Skala
Grafická úprava: Luděk Krulíkovský
Kresba na disku: Boris Zvada
Nahráno v MS Recording r. 2022**

Království lašské vydalo na konci léta nové CD.

Před deseti lety mne velmi zaujala při jednom malém koncertním vystoupení hra mladičké cimbalistky Gabriely Jílkové. Bylo to na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, kde jsem tehdy vyučoval sólový zpěv. Oslovil jsem ji, zda by nechtěla se mnou nastudovat a natočit na CD Ukvalskou lidovou poesii, kterou sesbíral a průvody opatřil Leoš Janáček. Byla pro, hned jsem jí dal notový materiál, bylo totiž nutno doprovody upravit pro cimbál. Mezitím však z projektu sešlo, já jsem odešel definitivně do důchodu, Gabriela po studiu na konzervatoři odjela studovat hru na cimbál na Hudební akademii do Budapešti.

V roce 2018 jsme se opět setkali při natáčení vánočního CD „Ej koleda, koledička“. To už byla Gabriela Tannertová. Znovu jsem otevřel téma „Janáček“. Až letos konečně k tomu došlo. Společně s Hankou Jarmozovou, se kterou už pár let písničky ze sbírek Leoše Janáčka zpívám a několik jsme jich již natočili (CD „Idem, Laši, po Bezkydě“), jsme se s nadšením pustili do díla. V čase ještě vánočním začalo natáčení. Nebylo to snadné, Hanka se starala o miminko, Gabinka čekala děťátko v březnu. Stihli jsme nahrát všech 13 hukvaldských písní, výběr z Moravské lidové poesie jsme museli odložit na léto. Po několika dalších odkladech (nemoc, starosti s hlídáním aj.) jsme v srpnu konečně CD dokončili. Obě interpretky podaly vynikající výkon, já jsem se taky snažil, tak věřím, že se vám písničky z Hukvald a z Moravy budou líbit. Není to přesná kopie původních doprovodů, cimbál má jiná specifika než klavír, i některé tóniny jsme posunuli pro naše hlasy. Také jsme poopravili některé výrazy v nářečí, zřejmě šlo o tiskové chyby.

Zdeněk Vilém Krulíkovský

P. S.: Děkujeme znovu moc všem těm,
kteří nás ve vydání CD podpořili:

**Ing. Danielu Delinovi (ARET STEEL),
Vladimíru Tomisovi (Bistro U pařezu),
Liboru Pastorkovi (Beskydská Likérka),
Profesorovi Janu Hališkovi,
Mgr. Miloslavu Čížkovi
a všem dalším našim příznivcům!**

8. srpna (pondělí): 2. etapa – z Mořkova do Štramberka.

Z Frenštátu jsme opět jeli do Mořkova, odkud jsme vyšlápli přes Životici krásnou stezkou k Libotínu. Tam se někteří osvěžili v nově otevřeném koupališti, pak jsme už spatřili Štramberk, který se objevil ve výhledu mezi stromy jako v nějaké pohádce. „Nejkrásnější město republiky“ – tak ho kdysi označil Leoš Janáček. Všichni jsme s ním souhlasili. Vystoupali jsme k náměstí, kde jsme nejdřív zamířili do Městského pivovaru. Posílení dobrým obědem jsme se rozešli – někdo na hrad, do muzea, do Národního sadu, k Šipce. Plní dojmů a krásných zážitků jsme se vlakem vraceli zpět.

9.8. Na Skalce, foto J. Zbořilová

9. srpna (úterý): 3. etapa – z Čeladné na Skalku.

Vlakem jsme tentokrát jeli na opačnou stranu – do Čeladné. Odtamtud jsme stoupali kolem Opálené na zelenou značku, po vrstevnici pak směr Solárka. Ti, kteří zde dlouho nebyli, byli překvapeni novými výhledy na masív Lysé hory. I vodní nádrž Šance byla ku spatření. U roubenky na Solárce jsme se posilnili, po modré značce jsme pak vykročili směr Skalka, nejvyšší vrch Ondřejníků. Hřbet Skalky nás nemile překvapil. Holé pláně, téměř bez stromů, působily až depresivně. Milé překvapení nás však čekalo na vrcholu Skalky. Pod malým přístřeškem byla k dispozici zásoba pití, alko, nealko, které jsme si pomocí mobilu zakoupili. Sešup dolů o Kunčic p. O. byl velmi náročný, odměnou nám byla pivovarská restaurace u nádraží.

10. srpna (středa): Z Ráztoky na Radhošť.

Počasí bylo stále ideální pro turistiku, sluníčko, ale nepřilíš vedro. Z Ráztoky jsme se vyplazili vzhůru po modré značce na Pustevny, ještě na okraji lesa jsme z ruksaku vytáhli lašské haleny a klobouky a „polní“ zástavu se znakem království. U stánků jsme se posilnili a pokračovali nahoru k Radegastu. Tam jsme zapěli několik písniček, tak jak bývá na našich výslepech zvykem. Doprovodil nás na ukulele Milan Zbořil, nosí ho téměř vždy s sebou. V houfu příznivců jsme stoupali k vrcholu, cestou jsme rozdávali Lašské dostavníky, povídali si o skutečné hranici Laška a Valaška. V kapli jsme byli vyzváni panem správcem k zazpívání několika písniček, zazněl hymnus Moravo, Moravo, také spirituál „To já, ó pane můj“ aj. Pozvali jsme přítomné na 28. říjen, kdy se skuteční již tradiční Laško–valašský výplaz na Radhošť, v poledne zazní v kapli ještě víc písní. Zpět na Ráztoku jsme se pustili po zelené značce.

11. srpna (čtvrtek): Z Frenštátu do Kopřivnice.

Vyšlápli jsme přímo z kempu, navázali na žlutou značku, po které pak prošli okrajem Lichnova, vystoupali lesem na Janíkovo sedlo. Cestou jsme se dali do řeči s rodověrným Lachem panem Boháčem, který s námi srdečně pohovořil, stejně jako loni v říjnu, kdy jsme okolo šlapali s reportérem brněnského rozhlasu Markem Šalandou. Odbočili jsme na zříceninu Šostýna, pak dál po žluté ke Kopřivnici. V restauraci Pod Šostýnem jsme se velmi dobře naobědvali, v městě jsme navštívili Lašské muzeum, kde nás čekala prohlídka krásné a poučné expozice o Emilu Zátopkovi. Někteří nadšenci motorismu ještě absolvovali Technické muzeum, společně jsme potom jeli vlakem přes Veřovice zpět do Frenštátu.

12. srpna (pátek): Z Kunčic p. O. na Čertův mlýn.

Poslední den jsme se vydali vlakem do Kunčic, po modré značce jsme vyšlápli pod Stolovou, pak nás čekal nejtěžší doslova výplaz pod Malou Stolovou a na Čertův Mlýn. Toto tajemné místo opředené bájemi všechny velmi zajímalo, král o něm povypřávil i těm, co k nám nepatřili. Dolů jsme se vraceli přes sedlo Tanečnice a po zelené značce údolím Bystrého přes Pekliska k vlaku. Čekala nás však ještě zastávka na Maraláku a v restauraci vydatný pozdní oběd... Celé putování se nám moc vydařilo, přátelé z Čech byli velmi nadšeni.

Všecy zme natěšeni na huby, enem aby zme měli štěstí. Aby byly zdrave, jedle a chutne. Zas mam pro vas par zajimavych typuv na cosi fajneho na zub.

Polivka s čočku a s kuřatkami

Štýry hrstě čočky namočené na par hodin v hrncu ze zimnu vodu, dvě hrstě kuřatek (lišek), 1 velka cebula, 2 lyžky sadla, sul, pepř, maryjanka, lyžka hladke muky, lyžka octa.

Na sadle zpěnime na drobunko nakratu cebulu, přydame nakrate kuřatka, posolime, popepřyme, osmahněm, podlijem a podusyme tak deset minut. Přydame čočku i z vodu, povařyme ež je všecko mjeke, muku rozmišame v trošce vody, vlijeme do polivky, povařyme pět minut a eště nakoněč dochutime octem a maryjanku.

Amoleta z hubami a syrem

Dva hrňky čerstvych hub, osm vajec, jedna nožka klobasky, 2 lyžky sadla, tvrdeho nastruhaneho syra, velka cebula, sul, pepř a pažitka.

Na sadle usmažyme na drobno nakratu cebulu, přydame na platky nakrate huby, klobasky, osmahněm, zalijem rozšlehanými vajecami ze struhaným syrem, pažitku, pepřem a solu. Smažyme na panvi po obuch stranach jak normalni amoletu.

Pečene ryzce

Asik tak 20 zdravych ryzcuv, očištěných, 2 cebule, 4 lyžky sadla, 0,5 litru kisane smetany, 2 lyžky brezli (struhanky), 2 lyžky struhaneho syra (nejlepšy je parmezan), eště 2 lyžky rozpaleneho sadla, sul, pepř.

Ryzce nakrajem na tenke platky. Cebulu nakrajem a zesklujeme na sadle, přydame huby, polijem smetanu, posolime, opepřyme a dame huby dusit. Potem dame do menši brutfaně, posypem brezlami a syrem, polijem dvěma lyžkami horkeho sadla a pečem v rozeħrate trubě, ež se na nich robi hněda kurka. Třa je hnedky podavat, fajne su s čerstvým chlebem.

Tuž at' vam šmakuje!

Houbařská balada

Tat'ána Prokešová

Hnědé hlavičky pravých hříbků,
keře plné červených šípků,
stromy, mech a kapradí,
přišel podzim,
všechny houbaře naladí,
s láskou a s velkým nadšením,
v ruce s košíkem proutěným
brouzdají se v lese,
z barevných střípků
poskládají krásný dort,
věnovaný sobě jen.

Nakreslila Šárka Osmánková

3. září (sobota): IV. Lašská olympiáda – oslava 35. výročí vzniku Lašského království.

Vše se konalo ve Frýdku v Pařezovém háji, který provozuje Vladimír Tomis, člen našeho společenství. Spojili jsme dvě akce v jedno – IV. Lašskou olympiádu a oslavu 35. výročí vyhlášení Království lašského. Bylo to v Holomúcu, v hanáckém exilu, 15. 9. 1987...

Vše vypuklo v 16 hodin, za krásného počasí, V. I. P. hosté byli na místě, tudíž mohla zaznít fanfára a po krátké zdravici lašského krále také lašská hymna. Byly představeny dvě sportovní legendy – viceministr lašské tělovýchovy a sportu paní Adolfina Tačová, nositelka dvou stříbrných medailí v gymnastice (Řím 1960 a Tokio 1964) a Libor Radimec, fotbalista, nositel zlaté medaile (Moskva 1980), který s Baníkem Ostrava získal tři tituly Mistra republiky. Za kulturu představil král oba ministry kultury Lašska – herce a režiséra Miloše Čížka (ministr pro nížinnou oblast království) a zpěváka Martina Chodúra (ministr kultury pro horské Lašsko) a také profesora Jana Hališku, významného muzikanta a pedagoga. Pak už zazněly písničky jak z moravské, tak ze slezské strany regionu v podání souboru Gigula. Sportovní organizátor akce Filip Poledník vyhlásil první soutěž – jízdu do vrchu s „tačkami“, následoval hod „gumakem“, házení na koš a navlíkání „orstev“. To vše v opačném koutě areálu. Na podiu pokračoval kulturní program. Hana Jamrozová a Zdeňka Viluš Krulíkovský šumně zapěli výběr moravských lidových písní ze sbírek Leoše Janáčka, na cimbál je opět skvěle doprovázela Gabriela Tannertová. Velký ohlas mělo vystoupení Martina Chodúra, který zazpíval několik osvědčených hitů, po něm vystoupil Jan Satina, zpíval písničky a také přednesl básničky z pod Lysé hory. Později ještě přidal komické jazzové extempore jako „host z Ameriky“. Libor Radimec pak odstartoval soutěž v kopání fotbalového míče na cíl. Soutěž měla velkou účast, kopali mladí i starší, chlapi i dívky. Diplomy a medaile (z Beskydské likérky) byly udělovány vždy po skončení každé soutěže. Vrcholnou soutěží byl boj o „Železného Lacha“, kterou moderovala herečka Adéla Krulíkovská, členka Těšínského divadla. Mládež úspěšně závodila v pití malinovky, vybraní borci pak nejprve museli sníst „kobzolový placek“, který připravil Mistr kuchař Tomis, pak vypít půllitr Radegastu. Na závěr ještě zazněly písničky v podání Odujaljne bandy z lašsko-ostravského regionu. Celá akce se opravdu vydařila, pozitivní ohlas zúčastněných byl nad očekávání. Na své si přišli opravdu všichni.

5. září tomu bylo 10 let, co nás náhle opustil Lada Ničman Lach, neúnavný propagátor našeho regionu, čestný člen Království lašského.

PODZIM

Naplněné boty
spadlým listím
před prahem
stále více vítr skučí
a brzy je tma

mnohdy ani nenastalo
co se zdá a přece
i kapky deště
z oken časem zmizí
a věčně netrvá
že jsme si někdy cizí

naplněné boty
spadlým listím
že jsme doma
tím si jistím.

Bohumír Vidura

PODZIMNÍ EPIZODA

Budu víc
než spadlé listí
co každý pošlape

podzimní epizoda
a dny napjaté
než obestře je ticho

kroky v galoších
mezi ostrovy v kalužích
umlknou

budu třeba myšlenka
která se zrodí
z barevného spektra

co dá ji rozlet
až mezi nespočítané hvězdy.

Bohumír Vidura

Čendaspolek a včelaři srdečně zvou
na 12. ročník
tradiční kulinářské soutěže
tentokrát o nejlepší vánoční cukroví

CUKROVÁNÍ 2022

v sobotu 5.11.2022 od 15 hod.
Hostinec U Čendy, Hodoňovice

2 soutěžní kategorie: 1) vzhled
2) chuť

Kuchaři, kuchařky, cukráři, cukrářky, i všichni ostatní,
které baví péct,
doneste své výrobky ke zhodnocení a degustaci!

Poteče medovina i dobrá káva.
O zábavu pro děti bude postaráno.

Mojim rodnym

Františka Pituchová

Čitajtě, stařenko.
Matě dobre bryle?
V zimě je bryzo t'ma
a su dluhe chvile.

Staříček u pecka
do fajky kladu plameň.
Znom jo jich od děcka,
v Šancach rubali kameň.

Znom ešče vela ludi
pod Ostru, pod Smerčinu,
z Hamrovic pochodim,
aj tam roz odpočinu,
bo něni na světě
kutečka šumněšiho,
tam v zimě, jak v letě
Sepetny potok zpivo.

Tam moji rodni su,
co mluvjo hamerštinu.
Jo svoje „děkuju“
pišu im ponašimu.

**Dne 22. října si připomínáme 10 let od chvíle, kdy nás na-
vždy opustila „Tětuška Fanuška“,
lidová vypravěčka a básnířka paní Františka Pituchová**

KRÁLOVSTVÍ LAŠSKÉ a OBEC KRMELÍN

pořádají ve středu 28. září 2022

13. horolezecký výplaz na vrchol K1 bez kyslíkových přístrojů

Sraz horolezců v základním táboře ve 13, 59 hodin
v restauraci NA BENÁTKÁCH!

Program výplazu:

- 14,20 - slavnostní zahájení lašským králem a starostkou obce
- 14,30 - ostrý start horolezeckého výplazu po trase:
ul. Brušperská, ul. Paskovská, ul. Záhumenní ul., Vodárenská
- 15,00 - dobytí 2. tábora, aklimatizace před nástupem k boji o vrchol
- 15,30 - dobytí K 1, pocta vítězům! Zapějeme ódy na sv. Václava aj.
- 16,00 - návrat do Lašske zakladně v restauraci Na Benátkách
- 16,30 - vyhodnocení výplazu, zpětná aklimatizace

**Výplaz se koná za každého počasí,
horolezeckou výstroj a dobrou náladu s sebou!!!**

Záštitu nad akcí převzal opět lašský král Zdeň Viluš I.
a Ministr sportu a tělovýchovy Lašska Vítězslav Mácha
spolu se sponzory:

**Obec Krmelín, Beskydská likérka,
Pekařství Boček, Restaurace Na Benátkách**

Podzim

opil se burčákem
Je čas zrání
čas vína
co zlatavě
po stěnách číše teče
Je čas lásky
co do snění hladí
Nepozná nic
kdo se jen dívá...

Podzimní den

Pichlavé balónky kaštanů
houpou se v sychravém ránu
chtějí se rozveselit podzimní
zadumčivý den
Mlha v zahradách
brání rozbřesku
co čerstvý krajíc
nového dne
nakousnul

Dajana Zápalková

Krmáš na Lašsku

Třebaže Josef II. všechny hody nebo posvícení, u nás zvané „krmaše“, zrušil a nařídil jednotný termín pro celou říši na třetí neděli v říjnu, u nás se krmáš tradičně slavil jako slavnost posvěcení kostela.

Typickým krmášovým jídlem byla husa s knedlíkem a se zelím. Samozřejmě nemohly chybět koláče. Ty bývaly tvarohové, makové a také zelové.

Taneční zábavy byly v neděli pro mladé a v pondělí pro staré. V pondělí ráno se konala mše sv. za zemřelé předky obce a pak se šlo z kostela s hudbou rovnou do hospody. Tam se tancovalo a popíjelo. Nezapomínalo se i na staré zvyky. Tančily se šátečkový, kyjový, požehnaný, dráteníček a jiné tance. Vždycky se někdo našel, kdo vedl tanečníky, aby se na staré tance nezapomnělo. Někdo zavolal: „Či je krmaš?“ Sál sborově odpověděl: „Krmáš je náš!“ Také se zpívalo:

Krmašku, krmašku, Pan Buh tě stvořil,
jak by mí do ruky sto rýnských vložil.
V pondělí rano peníz je malo,
aby tě, krmašku, sto čertův vzalo.

(Dle Bohumíra Haleše)

Chrám svatého Víta

Olga Tlučková

Probouzím se časně zrána,
obvykle když sotva svítá,
a po hrozném snu se táži:
Máme chrám svatého Víta?

Církvi i národu drahý
a s ním i důstojné Hradčany,
jež na pohlednicích Prahy
zelení jsou načančány.

Patří nám, anebo jej
vláda s mozkiem hloupé fretky
vyměnila, jak už kde co,
opět za bezcenné tretky?

Nebrblejme, občánkové,
máme přece svobodu
a dost blbostí bez fronty
sehnat v každém obchodu.

A děckám můžeme dopřát
vagon banánů třeba,
jen neuklouznout na slupce
za čas při shánění chleba!

(Okénko do stáří)

SK Metylovice ve spolupráci s PR výborem Obce Metylovice a s místními spolky vás zve na

Metylovský trojsešup

„Tři kopečky, dolina, metylovská dědina.“

Kubalánky
665 m.n.m.

Na Magoni
497 m.n.m.

Čupek
524 m.n.m.

sobota **1. října** 2022

Trojsešup

Start: 9.00 – 10.00 z fotbalového hřiště v Metylovicích
Tři vrcholy: Kubalánky, Na Magoni, Čupek
Cíl: fotbalové hřiště Metylovice
Startovné: dospělí 100,- Kč, děti do 15 let zdarma (pouze v doprovodu dospělých)

Krátká trasa – na Magoň a zpět

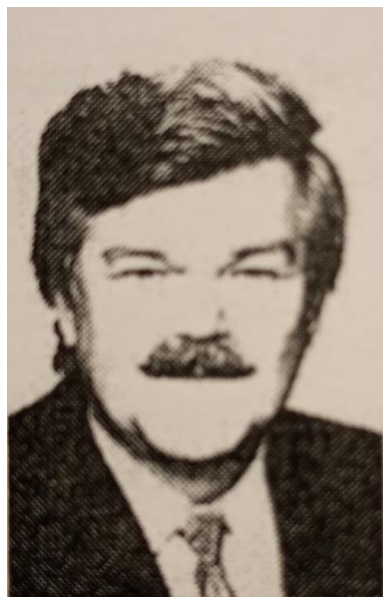
Krátká trasa je určena pro rodiče s dětmi, seniory a méně zdatné turisty.
Po trase budou účastníci řešit různé kvízy a plnit praktické úkoly.
Start: 12.30 – 13.30 z fotbalového hřiště v Metylovicích
Cíl: fotbalové hřiště v Metylovicích
Startovné: dospělí 100,- Kč, děti do 15 let zdarma (pouze v doprovodu dospělých)
V cíli obdrží všichni účastnický list a děti medaili.

Boris Hajdušek

Jaromír Václavík

Evžen Zámečník

ze šachty. Šel sem pracovat na Bazaly. Nejdřív sem šel do předčasného duchodu a po pul roce do starobního. Nastoupil sem s Baníkem na Jeremenko jako udržbař sportovního areálu. Jednu sezonu sem i vypomáhal v trenování mladeže, kde byl i Milan Baroš, kolegovi Vaškovi Štverkovi. A to je právě on. /V tu chvíli zazvonil u dveří pan Štverka. - poznámka red./

A: Vy jste ale i několikrát reprezentoval Československo. A hrál jste na olympiádě v Tokiu, kde jste rozhodujícím gólem vyřadil Brazilce!!

F: Oficiálních mezistátních utkání mám jen šest. A byl sem na olympiádě v Tokiu, no. A tam byl ten zisk té stříbrné medaile, no.

A: Jen tak skromně konstatujete, no. I s Baníkem jste cestovali po světě.

F: No ano. Můj první zájezd byl na Kubu v roce šedesát dva, potom šedesát tři střední východ. Iran, Egypt, Irak...

A: A s cestováním se pojí i různé zážitky.

F: V roce šedesát čtyři, s Baníkem Ostrava v La Platě. Dost vysoký představitel toho klubu se díval do soupisek hráčů. Většina manšafu měla napsané „minerot“. Jak to viděl, nemohl uvěřit, že děláme na šachtě, že amatéři mohou hrát taky dobrý fotbal. Nebo předtím v La Pazu v Bolívii - chlapi z ambasady nam řekli, abyžme nešli ven, že je na naměsti manifestace komunistická. Byva tam hodně indianu. A mají gulaš a chlast. V bočních uličkách čekají pravičáci a pak se stane, že v tom alkoholu se začnou rvačky. Na druhý den to měli pravičáci - to same, zas ta sama partyja. Nebo s národním mužstvem v Santiagu de Chile. Bydleli zme na patře s FC Santos a právě za ně hrál Pele. Byl sem osobně na jejich pokoji, kde byl i Pele. Asi za dva dny šel po chodbě a říká „Valoček..!“ a ukazuje mi, jestli nemám korale. Shaněl korale, co prodával Popluhar. Ja říkam: „Ne, Popular!“, bo oni to tak říkali. A on říkal, že „Popular“ už nema.

A: Vzpomíněk by bylo zase na celou knihu. Když jste tolik cestoval, nechtěl jste někde i zůstat nebo nedostal někde nabídku?

F: Nabídky byly, ve světě i u nás. Třeba v Káhře chtěli, abych zůstal a hrál za ně. Nebo do Slavie. Ale v tehdejšímu režimu mě nepustili. A mě to vždycky tahlo domů. Stále sem se cítil Frydečanem. Mám to tu rád.

A: Tím jste mi předem dal vcelku předpokládanou odpověď na otázku, jaký máte vztah k tomuto kraji. Na závěr Vás chci poprosit: co byste vzkázal lidem?

F: Aby si vážili nynější demokratické doby a svobody.

A: Moc Vám děkuji. Bylo to úžasné. A budu se těšit opět na viděnou.

F: Není zač. Ja děkuju.

A: Podle výrazu při vyprávění vypadáte, že Vás lodnictví bavilo.

F: Ano. V letě bylo šťastné udobí, v zimě horší. Pak sem dostal převelení ze zadokolesaku na stranokolesak - dvojkominovy parník s názvem Děčín, tam bylo od kotlu na palubě poměrně teplo.

A: Zvažoval jste u toho zůstat?

F: V te době ano. Po čtyřlete praxi bych šel na kormidelnický patent.

A: Ale přišla jiná nabídka...

F: Fotbalova. Ze Slezanu Frydek. Dojeli zme do Děčína a kapitan mi řekl: „Ferdo, sou tu Frydečane a tyka se to fotbalu.“ Nevěděl, že sem hraval jako dorostenec v internatě, nejdřív za žáky za Slezan a pak na internatě v Děčíně. Chtěli, abych se vrátil do Slezanu. Bylo mi dvacet let. Přijeli na podzim, asi v listopadě. A v lednu sem dostal propuštění od firmy, mohl sem odejít v podstatě s okamžitou platností.

A: Kam jste měl jít na vojnu?

F: Na Hranečnik, díky Slezanu. Díky tomu, že byl nedostatek pracovních sil, dali celemu ročníku rok odklad. Na jaře sem přišel do Slezanu a začal sem hrát mistrovská utkání. Eště sem začal hrát podzimní kolo a prvního listopadu se rukovalo. Pak mě vystrachala Dukla Olomouc. Po měsíci, kdy sem byl ve velitelské rotě a týden v poddustojnické škole, sem dostal befel - převelení do Olomouce.

A: V Dukle Olomouc jste byl jak dlouho?

F: Cele dva roky. A asi tím, že zme hrali divizi a druhou ligu, vznikl zájem Baníku Ostrava, aniž bych to věděl.

A: Takže jste šel do Baníku. Tam jste byl jak dlouho?

F: Celkově dlouho, ale aktivně jako hráč od roku padesát devět do roku šedesát sedm. Přijelo pro mne auto, jel jsem do Ostravy, hned sem absolvoval zdravotní prohlídku a zavezli mě na dul Rudy říjen, tehda dul Stalin. Nastoupil sem do měřičského oddělení a s Vladou Mokrohajským, mym kolegou a brankářem Baníku, zme byli spolu na tom oddělení dva, tři roky. Denně zme dochazeli do práce a vedle toho se věnovali treningum. Dva odpoledne a dva dopoledne, kdy zme byli z práce uvolnění. Potom sem se vyučil i na horníka. V roce šedesát sedm sem pak přestoupil s doporučením Baníku do NHKG Ostrava, na tři roky. Jak sem pomalu končil s kariérou, tak sem eště hrál za NHKG Karvína, dvě sezony. A jelikož sem byl pak zaměstnán na šachtě Petr Cinger, poslední část kariéry sem nastoupil do Michalkovic, aktivní dvě sezony. V roce sedmdesát sedm sem nastoupil coby trenér mládežnického fotbalu Ostrava. Pracoval sem na dole Petr Cinger a zároveň trenoval mládež na Bazalách, patnáct let. Po překročení expozice sem musel

Když jsem pro kulturní spolek Bezručův kraj shromažďoval materiál životopisů podbeskydských umělců, stanovil jsem si pořadí podle mého, a to – literární tvorba, výtvarná tvorba a hudební tvorba. Tato tvorba byla v mém životě zdánlivou neznámou, protože jsem její podstatu vlastně nikdy nepochopil, i když můj dědeček byl členem dechového orchestru v Karlově huti.

Boris Hajdušek – byl prvním z řady hudebníků, kterým jsem se věnoval. Byl to rodák z Palkovic. Navštívil jsem ho v době mládí v jeho domku v Pržně, kde nám na zahradě koncertovali ptáčci. Svěřil se mi se svým životem hudebního nadšence, kterým byl už od dětských let. Jeho aktivita byla mnohostranná. Jako člen Janáčkovy filharmonie vystupoval i v USA a v Japonsku. Byl nejen muzikantem, ale i dirigentem v dechovém orchestru podniku Ferum ve Frýdlantu nad Ostravicí. Vyvrcholením jeho aktivní činnosti bylo každoroční vystupování na tradiční národní přehlídce dechových hudeb Kmochův Kolín, kde dirigoval několik set muzikantů. Na závěr mé návštěvy mi věnoval svou malou skladbičku pro flétnu *Troják*.

Jaromír Václavík – i když jsme se znali dlouhá léta přes moje sourozence, šel jsem k němu s pokorou, jako k významnému nositeli hudební tvorby, vzdělanému člověku a kamarádovi. Rodák ze Sedliště dosáhl významných úspěchů a ocenění. I v ostravské Janáčkově filharmonii našel svou hudební vizi. Stejně jako Hajdušek s ní projel západní státy a nastudoval, jak sám přiznal, na 150 koncertů. V symfonickém orchestru Válcoven plechu účinkoval jako houslista a po odstoupení Jana Vaška z funkce dirigenta převzal vedení tohoto tělesa. Překvapil mě, že mě pozval na jeho zkoušku do Národního domu a u příležitosti svého životního jubilea mi věnoval DVD nahrávku *Hoši* s mnoha jeho písněmi lipínského fotbalu.

Evžen Zámečník – byl z muzikantské rodiny, jeho otec byl známý zejména v dechovém orchestru závodního klubu Slezan v Místku. Jeho syn jej následoval a s otcovou kapelou hrál při svém studiu na místeckém gymnáziu. Já osobně jsem se s ním seznámil jednou ve skautském oddílu. Vedle studia na brněnské JAMU studoval i na hudební škole v Německu a po návratu působil 10 let v Janáčkově operním orchestru v Brně, kde se později stal ředitelem. Napsal mnoho skladeb s tematikou Lašska, z nichž nejznámější je *Tam pod horami vysokými, Trnka, Lašské slunce* a další. Vždy když ve Frýdku-Místku řídil velký dechový orchestr u příležitosti různých jubileí, setkali jsme se a vzpomínali na mladá klukovská léta.

Bohužel již nejsou mezi námi, ale jejich hudební díla stále zní v našem Podbeskydí.

Vilém Vlk

Na vědomost se dává

Na vědomost se dává, že se uskutečnilo setkání ve Frýdku-Místku
v Pařezovém háji
pana Zdeňka Viléma Krulíkovského, krále lašského,
s literátem a básníkem Pavlem Gryga.

Úspěšné jednání dokládá foto a nové básně – kniha „Tichá voda“.

*„Ostravice břehy myje, poezie ještě žije!
Osmdesátky se dožil přespolní chasník,
jak šel život, tak se stal básník...“ (Pavel Gryga)*

Lašský král, paní Nad'a, Pavel Gryga, foto J. Pobudová

Vidím to jak dneska, jak ten Zdeněk přiletěl a nechtěl to rodičům říct... až to nějak tak sdělil... Brekot... Nevěděli, kde sou. Zdeněk požádal moji mamu a pani Mohylovou, ta třetí rodina byli Mohylovi. A s pani Mohylovou je šli hledat. Jindru našli ve frydecke nemocnici v marnici, ale Juřicu pak v rozmezí mezi mostem a šraňkama ve Frydku. Mama ho našla..., řikala... jenom v trenyrkach, někdo mu ukradl oblek. To byla takova nešťastná věc, která se mnou, s tím sedmiletým synkem, začarovala... Jindru i Mirka sem jako kluk zbožňoval, jak sem je viděl hravat. Potom byl společný pohřeb, ve Frydku na naměstí, tam bylo pietní rozloučení. A lide pak ty rakve nesli na ramenou až na frydecky hřbitov. Deset roku se hrál memorial Jindry Hrabce a Mirka Juřici. Dele to tehdy nešlo.

A: To je smutné... Ale vraťme se k něčemu veselejšímu. Zmínili jsme, že tatínek měl kovárnu. Zvažoval jste někdy být kovářem?

F: Ne. Hlavně o prazdninách mě totiž tat'ka pořád potřeboval v kovárně, když už sem byl třeba domluvený s klukama na fotbal.

A: Co jste šel studovat?

F: Dvaapadesátý rok, syn soukromníka... Bylo možné jedině hornictví, hutnictví. Naskytla se možnost vyučnického oboru lodník v Děčíně.

A: Velmi zajímavý obor. Proto se o Vás píše, že jste námořník...

F: Což není pravda, protože sem se plavil hlavně po Labi.

A: A na moře jste se někdy dostal?

F: Když sem prováděl praxi jako učeň a když zme vezli po Odře kameni z Riesy do Greifswaldu. A tam byl usek, kdy zme vyustili ze Štětinského zálivu a dostali se na Baltské moře. Byli zme naloženi dva čluny. Tahnul nas taky malý parniček po pobřeží Baltu, aby nedošlo ke zlození, protože ty čluny neměly kyl, měly ploché dno, byly stavěny na plavbu po řekách.

A: Jaký to byl pocit se dostat na moře? Bylo to dobrodružné, že?

F: Určitě. Zvlášť když zme čekali v zálivu, až přejde bouře.

A: Měl jste někdy touhu být opravdu námořníkem?

F: Jako sedmnactiletý zme něco chvíli zvažovali, když zme viděli zamořnickou loď. Jinak byla moje profese hlavně na Labi. Dvakrát sem jel až do Hamburku. Při druhé jízdě zme vezli krystalový cukr. V Hamburku nam škrtili nápisy „Made in Czechoslovakia“, znovu naložili a poslali zpátky do Děčína. /Smějeme se./ Dodnes nepochopitelně, jaký to byl obchod. Během učení sem jezdil po Labi i po Odře na nakladnických člunech. Když mi skončila pracovní činnost na nakladnickém člunu, byl sem převelený na motorak, zadokolesak menem Vltava.

Kolem Tiché vody

stanek, budku typu perníkova chaloupka. Prožíval sem tam prazdniny. Byla tam i teta, která stanek potom převzala. Hodně sem tam prožil. U nadraží byl svoz dřeva, kde pracovala parta chlapu. U babiny v budce si na kamnech ohřívali jídlo. A v zimě tam jezdili lyžaři, v letě hříbaři. Dělal sem tam obchod s borůvkami. Babička vyhodila ven decimalku, protože přijeli houbaři s hřibama a borůvkama. Jezdili si pro to lide z Frydku, kteří to zase měli pro zelinaře.

A: Kde se rodiče poznali?

F: Strejda měl ve Starých Hamrech kovařství a otec u něho asi tovaryšil. Maminka dělala obchodní školu ve Frýdlantě, tak se tam asi potkali.

A: Jak se dostali do Frýdku-Místku?

F: Majitelka kovařství ve Frydku, pani Pavlicka, byla Němka, prodala kovarnu tatkově - na Těšínské ulici.

A: Na Těšínské ulici jste vyrostl?

F: Přesně tak. U farního kostela sem chodil na obecnou i měšťanskou školu. Na obecnou do první třídy, pak druhá do Vanoc a konec. Do školy zme se dostali až po osvobození, z našich tříd byl lazaret.

A: Kdy a jak jste začal s fotbalem?

F: V našem baraku bydlely tři české rodiny. Rodina Hrabcová - měli dva syny, Zdeňka a Jindru. Oba dva kluci hráli za SK Ostravica Frydek-Místek. Hodně sem u nich pobýval a oni, tím, že byli fotbalisti, si pořád se mnou hráli s míčem. To mi byly asi tři. Pan a pani Hrabcovi byli správcí na hřišti SK Ostravice, tak mě tam brávali. Půjčili mi kopací balon, kopal sem si o zeď...

A: Takže jste k fotbalu „přičuchl“ už jako maličký chlapec.

F: Přesně tak. Ještě bych k tomu chtěl dodat... Pětačtyřicátý rok má velký debut a pro mne - pro kluka to bylo napul nešťastné. Ostrava byla osvobozena 30. dubna, v neděli. Ostravica Frydek hrála utkání v Místku. Na tom utkání sem s otcem byl. Tehda dojížděl z Ostravy jeden hráč - Mirek Juřica, přespával u Hrabcu. Po utkání zme všichni šli pěšky na hřiště do Frydku do restaurace. Velké množství německé armády valilo směrem asi na Nový Jičín, povoz za povozem, plně obsazený vojáky. My zme pak šli domů. Ti hráči zastali na hřišti. V pondělí ráno bylo prvního května. My zme ještě spali a otec že otevře kovarnu. A najednou bracha od mamky zabuchal na okno: „Rusové sou tady!“ Rychle zme vstanuli a najednou to začalo. Šli zme do krytu do protějšího baraku. Tři dny se nic nedělo. A za tři dny přišel Zdena Hrabec a začal brečet. Jindra Hrabec a Mirek Juřica ve Frydku padli. Oni totiž z té restaurace někde měli vybrat zbrojnici německou a šli bojovat.

Napadlo mě napsat, jak se žilo ve starém Frýdlantě kolem Tiché vody, která dávala energii k pohonu turbín, katrů, transmisí, kováren a hamrů.

Tichá voda se říká strouze, která protéká Frýdlantem n. O. z Nové Dědiny v délce tří kilometrů, než se vlije znovu do řeky Ostravice.

Bez vody by nebylo života, a tak se nebojím příměru voda - živitelka.

Voda jednomu přinese, druhému bere, nevydává tajemství celé. Voda uhasí žízeň rostlinám i zvířatům i nám, lidem - zachovejme vzácné vodě přízeň...

(Z úvodu knížky povídaní, obrázků a básní Pavla Grygy „Tichá voda“)

Tichá voda

Strouhou teče Tichá voda,
kámen z břehů myje.
Čas ubíhá, Frýdlant zkrásněl,
novým rytmem žije.

V době první republiky
na Kamenci firma byla.
Provoz Školutkovi patřil.
Oheň pátil, bronz se lil,
cín se s mědí bratřil.

Dobré je znát minulost,
to se často hodí.
Kvalitní byl bronz
pro ložiska lodí.

Vyhasly už staré pece,
ostatní je historie.
Zůstaly šikovné ruce,
Tichá voda břehy myje.

Pavel Gryga

Paříž – Dakar

Václav Halat st.

Novým rokem časně z rána do své Tatry sedají,
Paříž – Dakar trasa dlouhá přátelům svým mávají.

Paříž s Tatrou opustili, bojovali každý den,
mnohé hvězdy v poušti září, kdo z vás bude vítězem?

V bouři, vichru motor sténá, zůstává jen naděje,
že je štěstí neopustí, nevzdají se bez boje.

Po tři týdny bojovali, v srdci měli odvahu,
v těžkých chvílích hrdinové překonali únavu.

Do cíle se s Tatrou blíží, splnil se jim dávný sen,
naší vlajkou Dakar zdraví, pro vítěze slavný den.

Jméno Tatry světem letí, proslavili naši zem,
na své drahé vzpomínají vítězové s vavřínem.

(báseň zhudebnil Martin Chodúr)

Bo!beton
jdeme na to tvrdě

7.

František Valošek

nar. 12. 7. 1937

Lodník, figurant v oboru důlní měřičství, horník, ale hlavně významný fotbalista (útočník), zejména Baníku Ostrava a československé reprezentace, držitel stříbrné medaile za Olympijské hry v Tokiu v roce 1964 a také střelec 54 gólů v 1. lize

A: O Vás jsem slyšela spoustu legend, hlavně od tatínka. Takže když přišel s nápadem udělat rozhovor s Vámi, moc jsem se těšila.

F: /skromně se usmívá/

A: Narodil jste se ve Frýdku-Místku. Odkud pocházeli Vaši rodiče?

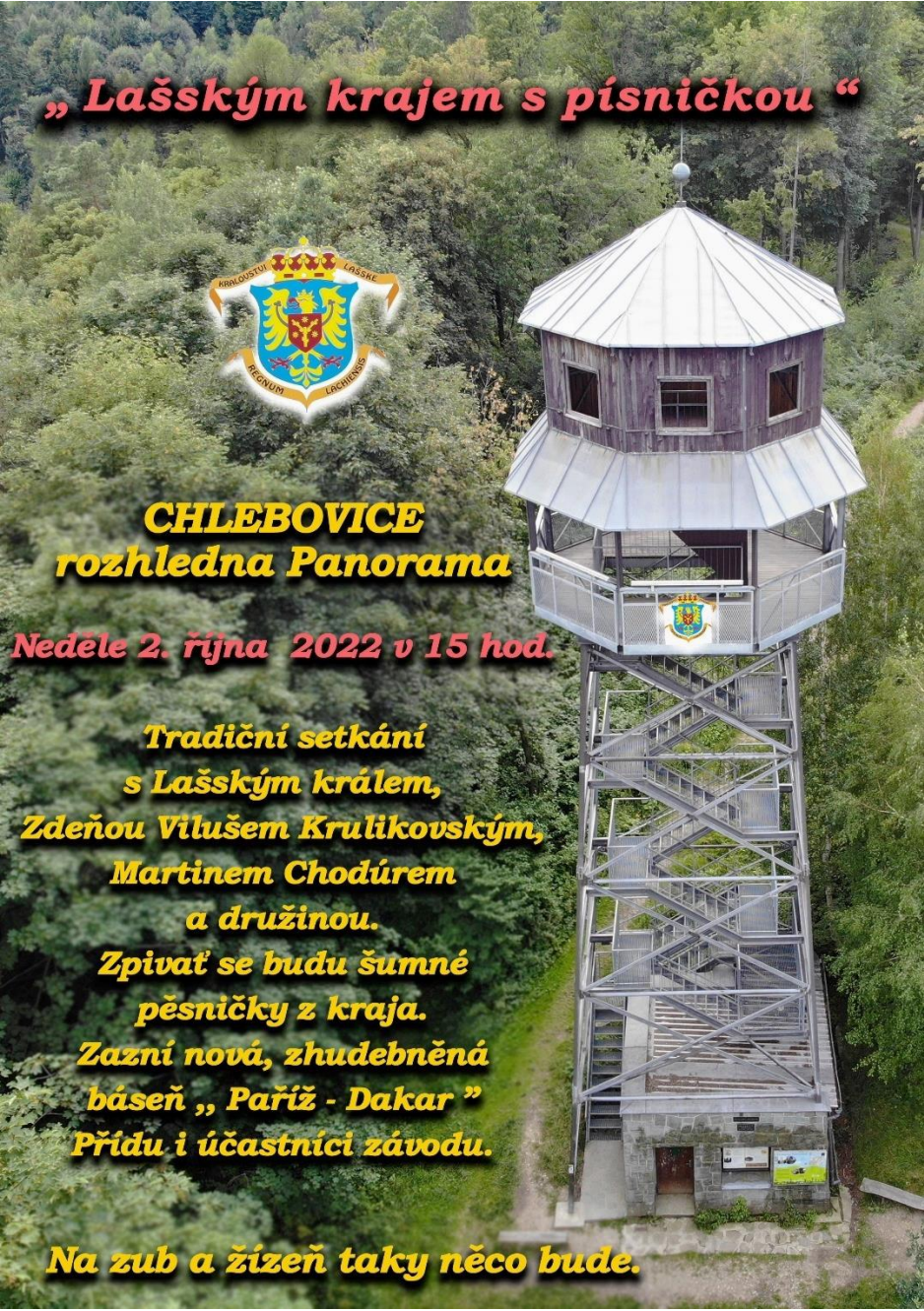
F: Otec byl rodak z Těřlicka - Hradiště. Maminka z Kunovic u Uherseho Hradiště. Dědu nepamatuji, ale byl pry přednostu stanice na Starych Hamrech. Tam už sem všechno zažil s babičkou. Ale kdy přišli do Starych Hamer, nevím. Babička měla na nadraží ve Starych Hamrech

OSOBNOSTI VELKÉHO LAŠSKA

Chci vám přiblížit, o co jde a proč vznikl tento nápad. Díky tomu, že náš král už roky **obrozuje lašskou myšlenku**, svou činností mj. zviditelňuje a vyzdvihuje jména lidí, kteří se jakýmsi způsobem zasloužili o kvalitu našeho kraje nebo mu něčím byli přínosem. A právě díky jemu se s takovými lidmi setkávám i já, což je mi nesmírnou ctí. A tak mě napadlo, že by bylo fajn ještě víc přiblížit lidem, jaké úžasné osobnosti tu máme, a trochu víc šířit veřejnost s těmito osobnostmi seznámit. Zvolila jsem formu přátelského povídání, ze kterého se vám budu vždy snažit aspoň zlomek zprostředkovat a ve kterém se budu co nejvíce snažit zachytit a zachovat autenticitu mluveného slova. Po domluvě s tatínkem králem, kterému se nápad líbil, spojujeme tuto myšlenku s příležitostí nějakého významného životního jubilea vybrané osobnosti a zároveň jí touto cestou k jejímu životnímu jubileu co nejsrdečněji gratulujeme.

Příjemné čtení vám všem přeje Adéla Krulíková

„Lašským krajem s písničkou“

CHLEBOVICE
rozhledna Panorama

Neděle 2. října 2022 v 15 hod.

**Tradiční setkání
s Lašským králem,
Zdeňou Vilušem Krulíkovským,
Martinem Chodúrem
a družinou.**

**Zpívat se budu šumné
pěsničky z kraje.**

**Zazní nová, zhudebněná
báseň „Paříž - Dakar“**

Přidu i účastníci závodu.

Na zub a žízeň taky něco bude.

V.I.P. hosté - olympiské legendy A. Tačová a L. Radimec, foto Igor Caysberger

Gabriela, Hanka, Zdeňa, foto A. Glac

Martin v akci, foto I. Selníková

Gabriela, foto A. Glac